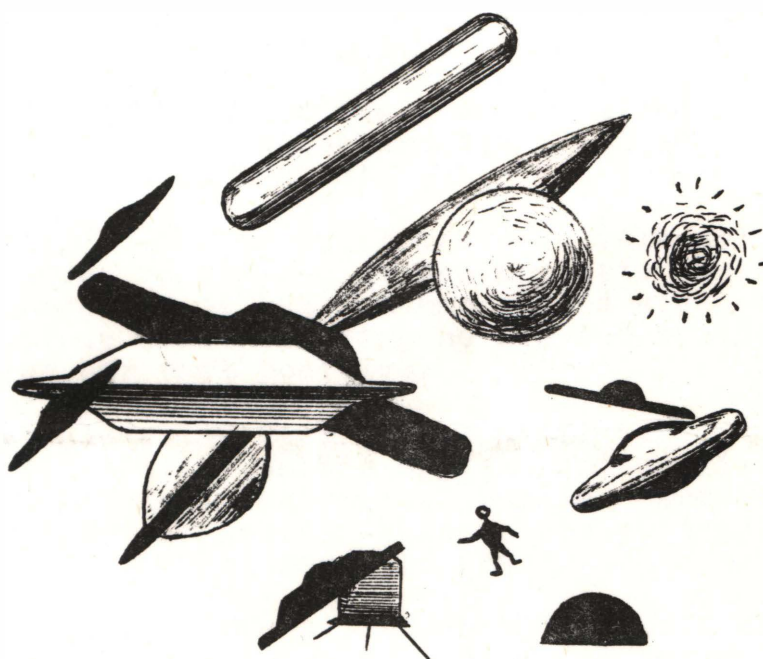

INTERN avis for NUFOC

8

31 OKT. 1977

NORSK UFO CENTER

R E F E R A T F R A N U F O C ' S
L A N D S M Ø T E 1 9 7 7 I L I L L E S T R Ø M
L Ø R D A G O G S Ø N D A G 24.-25.9

Møtet startet som annonsert lørdag kl. 12,- og man kunne også denne gang glede seg over å treffe så mange av våre nøkkelpersoner fra fjern og nær. Avdelingsleder Finn W. Kalvik var dessverre forhindret fra å komme pga sykdom, og av seksjonslederne var det Tom R. Lemb (Forskningsseksjonen) og Kolbjørn Anton Nilsen (Lab.seksjon I) samt Odd Ijorn Rørendal som ikke møtte opp. Grunnen til fraværet er foreløpig ukjent.

Fra NUFOC Vestlandet stilte Svein Anthun alene denne gangen. 1. møtedag var antallet deltakere fra NUFOC 19 stk. pluss Hans Kristian Moe, som innbudt.

Avd. leder Alf Thommassen åpnet med noen velkomstord, hvorefter K. Stenødegård tok seg av den oppsatte innledningen - en kort oppsummering av hva som har skjedd siden forrige landsmøte. Han nevnte først erfaringene med den reviderte grunnloven, som kun har vært positive.

Et av de mest gledelige resultatene av arbeidet i 1977 er Hovedkassen, et tiltak som har oppfylt enhver rimelig forventning. Et betydelig økonomisk grunnlag er dermed lagt, og Stenødegård minnet om hvordan kassens kapital også kan økes ved hjelp av gaver og bidrag. La oss nå tenke på dette av og til!

Stenødegård nevnte videre at begrepet UTVIKLING er blitt spesielt aktualisert i løpet av 1977 fordi dette året har vært preget av en mer laber tendens enn tidligere år. Han pekte på at våre prognoser på dette punkt har slått til: Før eller senere vil man nå til et punkt i utviklingen hvor det er meget vanskelig å komme videre etter de vante spor, rett og slett fordi såvel ressurser som rimelige muligheter begynner å bli uttømt. Det er da viktig å komme frem til et eller annet tiltak som kan utvide rammene. Her ble det påtenkte nordiske møtet trukket frem nettopp som et slikt tiltak og som kan bety den store mulighet på dette punkt..

Enda et viktig tiltak ble nevnt for 1977: Den interne avisen, som bl.a. takket være vårt meget heldige valg av Terje Hansen som redaktør og utgiver, har klart seg bra hittil.

Avisens aktualitet kan nok variere fra nummer til nummer, men tross alt er den god å ha - mente Stenødegård - og vi må vel være enige om å holde den i gang fremover.

Oppsummert i stikkords form beskrev organisasjonslederen året slik: Positivt har vært den reviderte grunnlov, Hovedkassen, avisen og arbeidet med idéen om et skandinavisk UFO-senter.

Negativt: Globalseksjonens problemer, for stor stagnasjon i utviklingen, samt få UFO-rapporter.

Etter denne oversikten hadde Thommassen en melding om at han egentlig skulle hatt med seg en videobåndmaskin fra Arendal, utlånt gratis av en velvillig innstilt fotograf der, som ellers vanligvis tar 500-600 kroner for utlån av slike maskiner. Dessverre var fotografen bortreist på dette tidspunkt, og pga forskjellige omstendigheter ble det til at man lånte en tilsvarende maskin hos en forretning i Lillestrøm, hvor Thommassen fikk prutet prisen ned til kr. 150,-. En rask innsamling blant de tilstedeværende dekket dette beløp for å spare den ennå tross alt ferske hovedkassen. Maskinen skulle brukes til den danske TV-filmen som ble kjørt på 2. møtedag.

Post 2 - og hovedpost - på dagsordenen var GLOBALSEKSJONEN, populært også kalt NUFOC's smertebarn, og Stenødegård innledet her med å minne om begrunnelsene for en slik seksjon. Vi trenger å holde oss ajour med det som skjer i det store utland, og våre kolleger i disse land trenger å kjenne til det som skjer hos oss. Det er ikke nok å abonnere på tidsskrifter. Mange saker krever vår aktive oppfølgelse - det vil først og fremst si korrespondanse med UFO-organisasjoner og UFO-forskere rundt om i verden. Fremfor alt kan vi ikke være tilfredse med å hente vårt globale materiale fra andre kilder her i Norden. Da ville vi for alltid måtte opptre som et ekko av disse, og det ville være en heller ynkelig tilværelse, mente Stenødegård. Han fremholdt at vi nå må spørre oss selv: I hvilken grad bør vi gå inn for å bygge opp NUFOC's globalseksjon? Hvor mye er det riktig å satse på den? Skal vi ta sikte på å gjøre NUFOC til den fornemste organisasjonen i Norden på dette punkt, eller skal vi nøye oss med et minimum, begrenset til det aller mest nødvendige? Han mente selv at svaret vel bør ligge et sted mellom disse ytterpunktene, og at vi nå fremfor alt tar hensyn til den påtenkte integreringen med våre naboland. Men siden denne ennå ikke er kommet i gang må virforsøke å få til en Globalseksjon som holder visse fastsatte mål, slik at vi i alle fall ikke stiller med "mindreverdighetskomplekser" på det nordiske møtet.

Stenødegårds nevnte kort de "krisetiltak" som er satt i verk med Globalseksjonen etter at håpet om å legge den til Sørlandet i sin helhet brast. Disse går i hovedtrekkene ut på at de som tidligere har forsøkt å ta seg av seksjonen - Astrid Svelmoe og Anton Lidstrøm (seksjonsledere i Sentraladm.) har sagt seg villige til å gjøre sitt ytterste for å holde det gående på best mulig måte. Ilse Sandernes, NUFOC Øst, forsøker å ta seg av kontakten med Tyskland, mens NUFOC Vest oversetter norsk materiale til engelsk. Martha Erlandsen fra Astrids seksjon vil muligens ta på seg kontakten med Italia pluss oversettelser og så fordeles oversettelsesarbeidene best mulig mellom de som her er nevnt - utenom de rene norske rapportene som Vest tar seg av. (Vi viser til vårt rundskriv 040677/KS/SA).

En generell orientering om NUFOC er forlengst sendt ut til flere av de viktigste organisasjonene rundt om i verden, og et meget viktig resultat av dette ble nevnt: NUFOC har nemlig mottatt et brevkort fra en V.I. Sanarov, ved en forskningsinstitusjon i Sovjetunionen, som sier seg interessert i nærmere opplysninger om NUFOC. Ad hvilke veier vår presentasjon har nådd vedkommende

vites ikke, men Lidstrøm har i alle fall svart omgående på henvendelsen, og så er det bare å vente...

Etter en del ytterligere redøggjørelser for seksjonens status pr. i dag gikk man over til diskusjon.

Feltforsker Per Ottosen åpnet denne med å understreke at vi vel først og fremst i den nåværende situasjon må bringe klarhet i hva vi kan bidra med i det nordiske samarbeidet. De nåværende funksjonene, samt det vi evt. bygger opp, må jo likevel bli forandret hvis den nordiske integreringen kommer i stand.

Arne Foss - fra Utrykningsseksjonen i Tønsberg - spurte så om det ikke var mulig å gjøre det hele litt enklere. Hvorfor skal man f.eks. dele arbeidet opp i så mange språk? Gikk det ikke an å opprette en nordisk pool, hvor man abonnerer på samtlige engelsk-språklige tidsskrifter i verden, samtidig som vi forplikter oss til å fore disse med informasjon fra oss. Engelsk er jo et språk som de fleste behersker mer og mindre.

Stenødegård minnet her om spørsmålet om hva en slik fremgangsmåte ville koste, og nevnte et alternativ - nemlig amerikanske presseklippbyråer, som vi vet eksisterer - men i øyeblikket kjenner vi heller ikke til hva noe slikt ville beløpe seg til i kroner og ører. Men her er det også et spørsmål om effektivitet.

Kåre Elvik, Lillestrøm, spurte om det ikke er bedre å vente med alt dette til det nordiske møtet.

Svein Anthun, Bergen, fremholdt at i tiden fremover til dette møtet bør vi fremfor alt forsøke å gjøre det arbeidet vi allerede gjør så godt som bare mulig. Han stilte seg litt tvilende til dette med abonnement på presseklipp, da erfaring har vist at man også må betale for en god del stoff av liten eller ingen interesse.

Thommassen bragte så et annet interessant spørsmål inn. Vi vet jo ennå ikke hva det nordiske møtet egentlig kan føre til - f.eks. hvem som etter hvert kunne få "kontrollen" over sakene. Som nordmenn burde vi kanskje forsøke å ligge frempå og få kontroll med mest mulig. Det er tross alt slik her i livet at problemer kan oppstå - ting kan komme ut av kontroll. Og så videre: Vet vi strengt tatt at NUFOC's mannskapsproblem her er så stort? Kan det ikke finnes skjulte ressurser blant oss? Skulle det tross alt gå galt med den nordiske integreringen så ville vi ha vårt eget.

Hans Aass - NUFOC Sørlandet - minnet om at vi her i landet har i alle fall hundre tusen mennesker, som representerer en umåtelig ressurs, nemlig pensjonistene. Var det ikke en idé om vi på hver vår kant tok kontakt med pensjonistforeningene og ledet interessen for disse tingene? Særlig oversettelser burde kunne være aktuelle her.

Stenødegård grep straks fatt i denne idéen, som synes utmerket, og nevnte bl.a. betydningen av at en handlekraftig globaleksjon i så fall kunne skaffe interesserte pensjonister et materiale å arbeide med. Forslaget fra Hans Aass ble protokollert sammen med en anmodning til avdelingene om å følge det opp i tiden som kommer.

Anthun understreket her hvor viktig det er at enhver innen NUFOC gjør sitt arbeide så godt som mulig, slik at helhjertet innsats fra noen få tross alt er å foretrekke fremfor mange full innsats fra mange.

Elvik minnet om viktigheten av å få brakt størst mulig klarhet i idéen med pensjonistene før det nordiske møtet.

Ottesen tok opp spørsmålet med UFO-Sveriges stillfilm, og mente - så avgjort riktig! - at en slik film ville være et ypperlig redskap når/hvis vi henvender oss til pensjonistforeninger. Videobåndet med den danske TV-filmen ble også nevnt her, og disse tingene må vi notere oss som meget viktige.

Mot slutten av diskusjonen om Globalseksjonen ble det vedtatt at vi skal bringe en liste over aktuelle UFO-tidsskrifter i den interne avisen, kanskje også i UFO Forum. (Kommer i neste nr. av avisen, red.)

Alt i alt må vi kunne si at behandlingen av den problematiske Globalseksjonen fikk belyst de aller fleste aktuelle sider ved situasjonen, samtidig som virkelig gode idéer kom frem. Disse bør da følges opp best mulig i tiden frem til det nordiske møtet, samtidig som vi ved hjelp av de ressurser vi i øyeblikket har setter alt inn på å gjøre det beste ut av tingene. På det nordiske møtet kan vi da bl.a. ta opp f.eks. forslaget fra Arne Foss om en nordisk pool.

Posten Globalseksjonen ble avsluttet ca. kl. 14,- og middagspause ble holdt til kl. 16,-.

I pausen kunne den som ville se nærmere på en del materiale som først og fremst Tønsberg-seksjonen hadde tatt med, og Sentral-administrasjonen delte ut bl.a. NUFOC's Informasjonsmanual, samt dr. Richard F. Haines' dokument om nye metoder innen feltforskningen.

Post III på dagsordenen var RAPPORTROUTINENE

Stenødegård nevnte innledningsvis de opprinnelige rutinene, som var sikre men etter hånden tungvinte, og gikk så direkte over til å beskrive de forslag til rapportrutiner som var kommet inn fra NUFOC Øst og Sør. Disse forslag til endringer kom forøvrig etter et ønske fra Kalvik, som mente at de opprinnelige rutinene hadde begynt å belaste Rapportsentralen ganske sterkt, også økonomisk.

De to alternative forslagene ble så nøye gjennomgått.

Thommassen grep først ordet og uttalte at dersom menneskelige hensyn skulle tas, ved å avlaste Rapportsentralen var kanskje Østs utkast det beste. Han mente at Kalvik skulle vært her nettopp nå, men gikk ut ifra at han (Kalvik) også hadde mottatt de foreliggende alternativer.

Anthun uttalte at dette er ting som kan ha vært diskutert på lokale møter i Bergen hvor han selv ikke har vært til stede. At Kalvik har sine meninger om disse rutinene er det ingen tvil om, sa han, og kunne tenke seg at Kalviks hensikt hadde vært å ta saken opp nettopp på landsmøtet. Anthun uttalte videre at Østs rutiner fore-

kom også ham umiddelbart mest hensiktsmessige, bl.a. dette med å sende en kopi av rapportene til Forskningsseksjonen umiddelbart.

Man kom inn på dette med å sile ut rapporter på et tidlig stadium, f.eks. hos avdelingen - eller sogar allerede hos feltforskeren. På den måten unngikk man å overøse Forskningsseksjonen med "idiotiske" rapporter.

Stenødegård pekte på det litt betenkelige i en slik siling, i og med at selv de utsilte sakene i en eller annen gitt sammenheng kunne vise seg å være av betydning for Forskningsseksjonen. Dette kan gjelde mulige mønstre i en større oversikt, og det kan gjelde en fremtidig utvidet forskning, med psykologiske og sosiologiske faktorer inne i bildet.

Ottesen pekte på den rolle observasjonsfrekvensen spiller i sammenheng med disse rutinene. - Man kommer neppe ofte i den situasjon at det kunne bli tale om å sende rapporter i samlekopier til Rapportsentralen (selv om vi tross alt har sett eksemplere på slike "topper" her i landet, f.eks. i august i fjor.) Han mente at det vanligvis ville det være en fordel at angjeldende avdeling tok seg av å sende lokale oppfølgelsener av en sak.

Avd. leder Elbjørg Fjeldberg minnet om at oppdraget med å lage utkast til nye rutiner skulle ha som hovedhensikt å avlaste Rapportsentralen, som i arbeidet og penger for hans avdeling.

En lang og belysende diskusjon om detaljene fulgte, og man fikk et problemstilling ved å trekke ut et viktig spørsmål: Hvem skal ha arbeidet med å gjøre ansvar for å møte materialet fra felt? Etter uttalelsen fra Rapportsentralen og avdelingen i Bergen (Se vår kommentar etter referatet). Opprinnelig var det som kjente slik at Rapportsentralen skulle ha den direkte, operative kontakten med samtlige feltforskere i hele landet. Avdelingen på sin side skulle kun komme inn med sitt "husbondsansvar" for feltforskernes i sin landsdel. Dette var en enkel og sikker logikk så lenge som avdelingene ennå var "ferske", mens Rapportsentralen var sikker og veletablert. Slik er det selvsagt ikke lenger, og det er helt klart at avdelingsledelsen under enhver omstendighet må holdes fullstendig i jour med det som skjer i dens landsdel og bli kjent med feltforskere/rapportører.

Stenødegård berørte dette, og minnet dessuten om at Østs forslag bl.a. vil innebære at en rapport får et lite opphold hos avdelingen på vei mot Rapportsentralen. (Men dette er vel av underordnet betydning når rutinene legges om slik at avdelingen overtar en del av Rapportsentralens funksjoner.)

Ottesen bragte her et viktig poeng inn i diskusjonen. Han har f.eks. opplevet at han kommer til et sted innen sitt område for å undersøke en sak. Der får han så vite at det "har vært en sak her tidligere, og han har sendt materialet til Bergen". Så når han finner man rapporten igjen i Rapportnytt. Man ser med andre ord mer at ganske kjedelige situasjoner kan oppstå som følge av at bare Rapportsentralen og ikke avdelingsledelsen blir orientert om det som skjer innen den enkelte avdelings område.

Thommassen lurte på om ikke feltforskerne kunne sende kopier av

sitt materiale til sin avdeling, samtidig med at han sendte de originale til Rapportsentralen. (Men dette ville sikkert bli en kostbart å gjennomføre i praksis for feltforskerne?)

Arne Foss foreslo at landsmøtet kunne gi Rapportsentralen, eller Vest, mandat til å avgjøre spørsmålet om rutinene.

Anthun mente at det kunne ligge en fare i forslaget om avdelingenes brede befatning med materialet, i og med at den enkelte avdeling på den måten etter hvert selv kunne bli en rapportsentral - at denne seksjonen i Bergen med andre ord kunne komme til å bli utvannet. Avdelingen må i alle fall sende sitt materiale til Rapportsentralen så raskt som overhodet mulig.

Seksjonsleder Arne Smevik, Moss, fokuserte spørsmålstillingene ved å spørre slik: Hva skal Rapportsentralen ha og ikke ha --- Hva skal avdelingslederne vite og ikke vite --- Selv tar han alltid kopier til samtlige aktuelle instanser, så han - og har personlig kostet på seg en kopieringsmaskin bl.a. til dette formål. Dermed er alle orientert og Rapportsentralen kan gå direkte tilbake til Smevik for ytterligere utredning av detaljer. La alle bli best mulig orientert snarest mulig, og la Rapportsentralen hele tiden ha den fulle oversikt, var Smeviks konklusjon.

Thommassen tok frem spørsmålet om hva slike rutiner ville koste ekstra i arbeide og penger for hans avdeling, som fra før av er sterkt belastet. (Anthun skjøt inn at vi har en meget billig hobby, tross alt!)

Etter ytterligere diskusjoner om detaljer begynte disse å utkrystallisere seg i konklusjoner, som i hovedtrekkene gikk ut på at Kalvik skulle ta standpunkt til rutinene - i det minste uttale seg om dem - eller at saken skulle avgjøres av Landsstyret så snart som mulig etter møtet. F.eks. foreslo Ottesen, støttet av bl.a. Elvik, at vi nå sender de foreliggende rutiner til Kalvik, som evt. utarbeider en ytterligere forbedring og så lar sitt resultat gå ut til Landsstyret. Er man der enig skulle saken være grei.

Organisasjonslederen slo i alle fall fast at vi ikke er enige ennå, men tvilte på at vi ville velge den metoden som er best for NUFOC totalt sett. Han fortsatte med å si at så lenge saken ikke er fremmet for Landsstyret kan Sentraladministrasjonen avgjøre hvilke rutiner som skal benyttes. Det grunnleggende blir da at når det skjer noe i en landsdel skal avdelingslederen sørge for at materialet kommer til nøkkelpersonens kjennskap så raskt som mulig, inntil adekvate, godkjente rutiner foreligger. Man fikk det sluttlig klart hva som nå konkret skal gjøres: Saken legges frem for Kalvik i sin helhet, og i mellomtiden skal avd. lederne generelt sørge for at en best mulig situasjon på området rapportrutiner blir ivarettatt. Så snart Kalviks fullstendige uttalelser foreligger skal saken konkretiseres og legges frem for Landsstyret til endelig avgjørelse.

Her vil vi (SA) gjerne få putte inn noen kommentarer. Etter nå å ha gått igjennom materialet på ny, i lys av diskusjonene, fortøner problemkomplekset seg ganske mye klarere. Begge forslagene har nok visse positive og negative sider ved seg, så la oss for oversiktens skyld foreta en aldri så liten analyse.

Den svake siden ved Sørs forslag er etter vår oppfatning:

1. Det bygger i utgangspunktet på at avdelingsledelsen selv undersøker saken, og tar ikke hensyn til muligheten for at feltforskere innen Sørlands-området kunne komme til å sende materiale inn til Rapportsentralen, uten avdelingens vitende. (Nå er det meget mulig at dette forhold i dag er irrelevant, det avhenger jo av hvilken kontakt avdelingsledelsen har med s a m t l i g e av sine feltforskere/rapportører.)
2. Det avlaster ikke Rapportsentralen i så stor grad som Østs forslag gjør.

Det positive ved Sørs alternativ vil kunne fremgå ved at man sammenligner med de svake sidene vi mener å se ved Østs forslag.

Det positive ved Østs alternativ mener vi er:

Det avlaster Rapportsentralen mer, og materialet kommer r a s k e r e frem til Forskningsseksjonen og evnt. FO.

De svake sidene er:

1. Det heter at Forskningsseksjonen skulde sende resultatet av sin forskning til den avdeling oppdraget kom fra, samt til Rapportsentralen. Men faktum er jo at Forskningsseksjonen bare meget sjelden utfører oppgaver etter henstilling fra en avdeling. Som oftest er det slik at feltforskerne og avdelingsledelsen i fellesskap innhenter alle tilgjengelige data, og Forskningsseksjonen vil dermed nesten alltid sitte å motta ferdig-undersøkte saker for sine statistiske analyser. Etter vår oppfatning bør derfor Forskningsseksjonen sende sitt bearbejdede materiale til Rapportsentralen, og - ikke minst - til UFC Forum, hvor de andre vil få se det etter hvert.
2. Globalseksjonen er lagt til NUFOC Sør (men det var den jo også forsåvidt da forslaget ble utarbejdet.)

Når materialet nå går til Kalvik og Rapportsentralen for uttalelse, vil vi gjerne ha foranstående kommentarer tilføyd, samt at hver avdelings feltforskere i det minste skal gjøre hva de kan for å holde avdelingen orientert. Heller ikke Østs rutiner nevner dette, så det bør nok tas med. Det beste ville vel være om den endelige rutine kunne s l å f a s t at feltforskerne skal sende materialet til sin avdelingsledelse - e n t e n samtidig med at de sender til Rapportsentralen (jmf. Smeviks poeng) e l l e r at materialet fra feltforskerne s k a l gå til avdelingsledelsen først, slik at denne kan følge opp sine feltforskere - og s å sende materialet til Rapportsentralen.

Post IV på dagsordenen ble åpnet av seksjonsleder Odd Gunnar Røed, Tønsberg, som presenterte et forslag til forenkling av prosedyrer for tilknytning (medlemskap) til NUFOC. Han presenterte også forslaget skriftlig, og det gikk ut på at man skulle operere med et A-medlemskap og et B-medlemskap. Poenget med forslaget var å kunne samle medlemmenes innbetalinger på e t t sted - nemlig ved å sende alle innbetalinger til Hovedkassen, som så i sin tur skulle fordele beløpene dit hvor disse hørte hjemme. (Abnmt. på tidsskriftene skulle med andre ord sendes av Hovedkassen til Bergen og Trondheim osv..) Forslaget innebærer i sin helhet at A-medlemmer kan sende et bestemt beløp til Hovedkassen, og vil da automatisk oppnå: (foruten tilknytning) UFO Forum, Rapportnytt, den interne avisen, samt ent. trykksaker som vi lager. B-medlemmene betaler abonnement på tidsskriftene og får ingen andre rettigheter.

Thommassen kommenterte Røeds innlegg ved å si at Sør har vært inne inne på tilsvarende forslag tidligere, men at SA hadde visse motforestillinger, bl.a. vedr. en del problemer som synes å hefte ved en slik fremgangsmåte.

Anthun beklaget at disse spørsmål kom til hans kjennskap så sent som like før han dro fra Bergen til landsmøtet. (Men det er nevnt i intern-avisen for juni..)

Han var skeptisk til forslaget akkurat nå, p.g.a. en rekke spesielle omstendigheter med trykkingen etc. av Rapportnytt. Når innbetalingene for abonnement kommer direkte til Bergen, vet man til enhver tid hvor "kapitalen" kan hentes, mente Anthun - mens det k a n inntreffe uforutsette ting når disse pengene først skal innom Hovedkassen. (Sykdom, fravær osv..) Han spurte om SA hadde hørt noe fra Kalvik om disse tingene, og Stenødegård svarte at Kalvik ved tidligere anledninger har gitt uttrykk for sterk motstand mot akkurat det å slå tidsskriftene sammen igjen til ett. (Ut over dette kjenner vi ikke Kalviks syn på saken.)

Stenødegård fortsatte med å vise til at før vi startet NUFOC var situasjonen på mange måter lik den som Østs forslag synes å legg opp til. Trondheim UFO-Forenings lille kjerne av aktive, med Tormod Hagen i spissen, hadde svært mye å gjøre med å ta seg av de passive medlemmene - for å holde deres interesse ved like. (Røed endret B-medlemmer til abonnenter.)

Videre startet NUFOC med kun ett tidsskrift, nemlig UFO Forum, som da hadde omtrent dobbelt sidetall. For å avlaste det store redigeringsarbeidet etc., ble det enighet om at Rapportsentralen, ved Kalvik, skulle påta seg 50% av arbeidet med UFO Forum, nemlig den del av bladet som tok for seg rent rapportmateriale. Det var da vi fant på å dele UFO Forum i to s e p a r a t e utgaver, og rapportutgaven skulle "stemples" Rapportnytt. (Vår profesjonelle designer, Knut Aasheim, laget en ypperlig forside til denne utgaven. Men la oss huske på at begge utgavene h e t t e UFO Forum og ikke noe annet.) Først så sent som fra og med 1977 presset NUFOC Vest igjennom sitt forslag om at det skulle opereres med to selvstendige tidsskrifter, hvorav den tidligere rapportutgaven skulle ta n a v n e t RAPPORTNYTT. SA var meget imot dette, men ønsket på den annen side å strekke seg så langt som mulig for å imøtekomme et så sterkt ønske fra Vests side.

Som negative sider ved Østs forslag på dette punkt trakk Stenødegård frem følgende momenter:

I dag kan interesserte velge mellom flere muligheter - De kan bli tilknyttet NUFOC uten å abonnere på noe - De kan abonnere uten noen form for tilknytning, og de kan velge hvilket tidsskrift de vil ha. (Vi vet nemlig at ikke alle er interessert i begge utgavene).

Østs forslag vil ikke romme disse muligheter for valg, og vi er litt redde for at noen kan synes det blir for dyrt å bli A- eller B-medlemmer osv...

Mange tok her ordet og gav sterkt uttrykk for den oppfatning at betalingsrutinene i alle fall burde endres. "Det drysser med giroblanketter" og forvirring oppstår. Thommassen hevdet f.eks. at det allerede hersker full forvirring, og nye interesserte rygger tilbake for en "vanvittig organisasjonsform"...

Stenødegård uttrykte en viss forbauselse over at den nåværende praksis skal være så besværlig og føre til så stor forvirring, blant voksne, interesserte personer. Ønsker man tilknytning er det da ganske greit - man betaler inn gebyret til Hovedkassen en eneste gang i året og er ferdig med det. Dersom man bare ønsker abonnement på tidsskrifter betaler man enten for ett av dem eller for begge. En gang i året.

Det ble av mange lagt meget stor vekt på dette at man nå må betale inn disse beløpene til flere forskjellige steder. Tilknytningsgebyret skal til Lillestrøm, abnmt. på UFO Forum til Trondheim, på Rapportnytt til Bergen, og på avisen til Gressvik.

Thommassen brukte en analogi: Dersom han ville ha en kopp kaffe ville det være kjedelig om han måtte på S-laget i Lillestrøm etter kaffen, men ned til Strømmen om han ønsket sukker, og kanskje til Rælingen etter fløte. Han ville gjerne ha hatt samtlige ingredienser på et og samme sted. Stenødegård nevnte da igjen dette med muligheten for å kunne velge, og ville ikke like f.eks. å bli møtt med at "vil du ha kaffe blir du nødt til å spise smør også!" Jmf. faktisk praksis ved enkelte spisesteder i Norge, hvor man ikke kan få et glass øl uten å spise enten to halve rundstykker eller ett smørbrød...

Her har vi lyst til å skyte inn at Thommassens analogi vel holder på et punkt: Fordi om et beløp skal til Lillestrøm, et til Trondheim og et til Bergen, så betyr jo ikke dette at man må oppsøke disse stedene hver for seg for å få gjort innbetalingene. Det er Postverket som gjør den jobben, og alt sammen betales inn ved et og samme postkontor. (Hvis man har to avbetalingskontrakter, spiller det liten rolle i praksis om den ene gjelder Fabin i Bergen og den andre Nor-Factor i Trondheim. Ekspedisjonen på postkontoret blir akkurat den samme, og nøyaktig slik er det også med våre to tidsskrifter).

En inngående detaljdiskusjon synes å ha lagt for dagen at en viss forvirring i utgangspunktet har sneket seg inn i forbindelse med abonnement på tidsskriftene og tilknytning (jmf. begrepene "aktiv" og passiv".)

Såvel Thommassen som Ottesen var sterkt inne på dette med forenkling i sammenheng med hva vi skal si til de interesserte som henvender seg til oss. De spør hva de skal gjøre for å komme med i NUFOC, og så må man begynne å "forklare" dem om tilknytningsgebyr, de to tidsskriftene osv.. Men her skulle jo ikke tidsskriftene vært blandet inn i det hele tatt, i og med at de ikke har noe som helst å gjøre med tilknytning til NUFOC: De er kun blader som NUFOC utgir - nao en service fra vår side, kan man vel si.

La oss legge merke til dette: Vi får ofte brev fra interesserte rundt om i landet som stiller oss dette spørsmålet - hva skal vi gjøre for å komme med. Vi sender da vedkommende NUFOC's søknadsskjema til utfylling og retur, og resten ordner Bergen. Det eneste man altså har å gjøre er å gi vedkommende et slikt skjema. Han/hun fyller det ut og sender det til Bergen. (Adressen står på skjemaet) Derfra vil så vedkommende motta identitetskort etc..

Før tilknytningsgebyret ble innført var dette absolutt alt man overhodet hadde å gjøre overfor en interessert. Nå pleier vi med det samme å sende med (sammen med skjemaet) den trykte generelle orientering om NUFOC og tidsskriftene, og vedkommende vil da som regel tegne abonnement på et- eller begge. Senere har avisen kommet i tillegg og den vil man jo da lese om i UFO Forum, eller man kan nevne den med det samme man sender skjemaet.

Foss foreslo at den "rasjonaliseringen" som her ble diskutert i alle fall kunne nå et stykke på vei dersom vi slo sammen tilknytningsgebyret og abonnementet på avisen. Men at tilknytning skulle inkludere avisen obligatorisk. Han foreslo videre at bladene ble slått sammen, redigert på hvert sitt sted, trykket på et og samme sted, men presentert utad som ett tidsskrift. Foss mente at det da ville være lettere å markedsføre.

Smevik var inne på muligheten for å prise seg ut av markedet. Han viste til det danske UFO-Nyt, hvor prisen hele tiden har steget. Det samme gjelder til en viss grad Rapportnytt, som har måttet legge på fra 20 til 30 kroner. Neste gang kan det bli UFO Forum, og Smevik mente at dette er et problem vi må være oppmerksomme på. Diskusjonen munnet etter hvert ut i at saken burde legges frem for landsstyret, slik at man fikk en demokratisk løsning - så lenge det hersker uenighet om vitale spørsmål.

Vi (SA) finner det her riktig å sammenfatte de gjennomdiskuterte problemstillinger så kort som mulig:

Vi har nå studert disse igjen fra alle synsvinkler, men kan med vår beste vilje ikke se problemer ved den nåværende ordning, i forhold til den foreslåtte nye. Tvert imot, vi frykter det omvendte. På den annen side vil vi i k k e sette oss i mot de foreslåtte endringene, men mener at saken bør avgjøres av Landsstyret. Dermed får man også se om dettes inngripen vil føre til de beste resultater. Disse vil jo vise seg i praksis etter hvert.

For å belyse den nåværende ordning vil vi bruke NUFOC Sør's eksempel:

Det kommer en ny person på et møte - f.eks. hos en avdelingsledelse, og han spør hva han må gjøre for å få komme på disse møtene. Svaret bør være: "Du behøver ikke gjøre noe som helst". (NUFOC vil ikke kreve noe regnskap hos et org. avsnitt om hvem de lar få delta på sine møter. Kan det bli enklere??)

Den nye mannen vil så få greie på at NUFOC er en arbeidende sammenslutning og han spør kanskje hva han må gjøre for å bli tilknyttet NUFOC. Svar: "Fyll ut dette skjemaet, det er det hele". Sammen med skjemaet (vedheftet) finnes hovedkassens ferdig trykte girokort, og han går til sitt posthus og betaler sitt tilknytningsgebyr. Det er billig, og ingen vil rygge tilbake for beløpet.

Selv om ingen forteller ham det vil han fort erfare at NUFOC utgir to tidsskrifter (som intet har å gjøre med tilknytningen) og skulle han få lyst til å abonnere på det ene av disse, eller begge, tar han kun det ferdigtrykte girokortet med seg til posthuset og betaler. (Postfunksjonæren vil fortelle hvor stort beløpet er - og postverket vil sørge for at kortene kommer til adressaten. Det vil aldri berøre abonnenten hvilken adresse som står på kortet.)

Ja, mer er det ikke å ta seg av og forklare enn dette. Det er 100% umulig for oss å se en enklere rutine enn denne. Og - vel å merke - den gir enhver interessert mulighetene for valg, slik at det hele kan bli langt billigere. Dette er enklest for den interesserte og for enhver i NUFOC forøvrig.

La oss så se nærmere på det nye alternativet:

Man kan fortsatt velge mellom tilknytning og abonnement (men slås tidsskriftene sammen må en abonnent betale for de to alternativene han i dag kan velge mellom - UF og RN.)

Forskjellen - det essensielle - blir altså at samtlige innbetalinger skal gå til hovedkassen og så splittes opp og fordeles senere. De negative sidene vi mener å se ved dette er:

1. Beløpene (for tidsskriftene) må først innom Lillestrøm - (jmf. Anthuns betraktninger)
2. Et ekstra arbeide vil falle på Erik Fjeldberg
3. Vi opplever av og til at beløp vi mottar til UFO Forum ikke stemmer med abonnementsprisen, og Astrid må da som regel skrive et brev til vedkommende. Hva er dette? Abonnement? En gave? Du har sendt for lite - du har sendt for mye osv.. I de tilfeller hvor slike beløp kommer til hovedkassen - hva skal gjøres? Skal Erik overta Astrids korrespondanse? Eller skal han skrive/ringe til Astrid om forholdet, og hun til bidragsyteren? Forvirring mellom fordelingen til UF og RN kan også forekomme. Vi ser i dag at noen ennå sender sin bestilling på Rapportnytt til o s s . Astrid må da overføre beløpet til Bergen.
4. Hvis hovedkassen mottar en innbetaling av et "ujevnt" beløp - da blir spørsmålet for Erik: Gjelder dette tilknytning eller UFO Forum?

Vi ser at i overveiende grad vil disse problemene gå på et sannsynlig merarbeide for Erik Fjeldberg - funksjoner som Ekspedisjonen (Astrid) hittil har hatt. Hittil har disse oppgavene vært fordelt naturlig - hovedkassen tar seg av hovedkassens funksjoner, tidsskriftene av sine. Og videre: (I fall den nye ordningen) Man skal altså sende sin abonnementsbestilling til Lillestrøm, men evt. korrespondanse om eksp. av tidsskriftene må stiles til hhv Bergen og Trondheim. Vel, Landsstyret må ta stilling til rasjonaliseringen her. (Noen har definert begrepet rasjonalisering, som det å overføre arbeide fra et ledd til et annet.)

Men som sagt, vi skal ikke sette oss i mot - vi overlater saken til Landsstyret, og vil tilrettelegge den for dette om ikke så altfor lange.

Kanskje vel så viktig er det å spørre oss selv hvordan vi opptreer overfor en interessert. Kanskje er det vår skyld hvis han blir forvirret?

Ellers synes vi at Røeds forslag er greit nok, og mindre radikalt enn det opprinnelige fra Østs ledelse - det praktiseres bl.a. i utvidet grad - av Lyneks UFO Center. Spørsmålet er bare: Er forslaget bedre for NUFOC totalt sett, enn det som praktiseres i dag? La Landsstyret avgjøre dette spørsmålet!

NB: I fall den nåværende praksis blir opprettholdt, foreslår vi helt konkret at følgende regel skal gjelde:

Samtlige avdelinger og seksjoner skal være i besiddelse, til enhver tid - av:

1. EN GENERELL ORIENTERING OM NUFOC OG TIDSSKRIFTENE

2. POSTGIRO INNBETALINGSKORT FOR TIDSSKRIFTENE OG HOVEDKASSEN

Da skulle det hele være så enkelt og greit som det overhodet kan bli, og Postverket besørger resten.

På møtet ble det vedtatt at tilknytningsgebyret ("medlemskontingenten") skal inkludere den interne avisen. Dette må da innføres fra og med 1978.

Etter den inngående og engasjerende debatten om foranstående ca. en og en halv time, ble den danske TV-filmen vist.

Den oppsatte post V - UTVIKLING - hoppet man over, da hensikten med den mer eller mindre falt bort pga omfanget av behandlingen av de øvrige postene.

Post VI - HOVEDKASSEN - ble, under hensyn til disponeringen av tiden - overført til 2. møtedag, og etter ønske fra Erik Fjeldberg lot man denne posten bli satt opp først.

Eriks meget presise og til dels underholdende innlegg gav oss et fullstendig bilde av Hovedkassens situasjon i dag, og viste samtidig at omgangen med tørre tall ikke behøver å være kjedelig.

Han nevnte en del ekstra arbeide som følge av at enkelte hadde sendt inn penger uten å anføre hva beløpet gjaldt. Når så noen av beløpene i tillegg ikke stemmer overens med standarden, er det ikke lett å vite hva beløpet gjelder. De innkomne beløp (etableringsgebyrene) har variert fra kr. 200,- og ned til kr. 10,-. Etter forslag fra KS har "ujevne" beløp hittil blitt betraktet som gave.

Regnskapet følger kalenderåret (avslutning 31. desember.)

Følgende tall kom frem:

Beholdning Kassekonto kr. 50,- (innkommet på postanv.)

Postgiro kr. 3509,-

Dette beløpet er fordelt på 75 personer.

Innkommene fordeles seg på avdelingene slik:

SA (Tr.heim)	 kr.	575,-
VEST	 kr.	345,-
SØR	 kr.	480,-
ØST	 kr.	2.271,75

U t har det gått kr. 582,15.

Omkostningene er følgende:

Postgiro utbetalingskort	kr. 60,-
innbetalingskort	kr. 59,-
Veiledn. for Feltf. 2	kr. 100,-
Frimerker/konvolutter	kr. 100,-
Tilbakebet. av utlegg	kr. 112,75
Bidrag til avisen	kr. 150,-

(Leie av videobåndet kom på kr. 150,-, men innsamlingen på møtet til dekning av denne gav kr. 180,- som resultat, så her fikk man gevinst i stedet.)

Spørsmålet om revisor ble bragt på bane, men man kom foreløpig til at dette ikke var så aktuelt i vår situasjon - og at vi heller legger frem en regnskapsoversikt i avisen en gang etter nyttår. Regnskapene med bilag, ble lagt frem på møtet.

- - - -

Også søndag ble diskusjonen om tilknytning, abonnement og innbetalinger tatt opp igjen, og et interessant poeng kom frem - nemlig faren for at en utenforstående kunne oppfatte avisen som et medlemsblad, og dermed sette NUFOC i et noe uheldig lys. Det var Thommassen som så denne muligheten, og alle var enige om at visse gårderinger ville være på sin plass her. Ottesen viste til den faste teksten på index-siden, som skulle sikre slike uheldige muligheter, og Anthun foreslo at avisen skal forplikte seg til å trykke en s t o r annonse for våre tidsskrifter i hver utgave. På den måten vil avisen ha en henvisning til våre mer seriøse og offisielle litterære produkter. Det var full oppslutning om dette, samt at avisen skal hete et internt informasjonsorgan. Dermed vil det heller ikke være behov for "sensur" av stoffet til avisen.

Spørsmålet om å prise seg ut av markedet var oppå igjen, og Røed mente at de som er interessert h a r råd til å delta hos NUFOC. (Enig!) Thommassen henviste til muligheten for kommunal støtte, mens Elvik pekte på problemet med at vi er spredd over hele landet.

Posten AVDELINGS- OG SEKSJONSLEDERNE HAR ORDET, ble også fortsatt 2. møtedag, og Elbjørg Fjeldberg kunne presentere endel virkelig interessante og stimulerende resultater av sine forhandlinger med Forsvarets overkommando etc.. Hun hadde f.eks. nettopp hatt en telefonsamtale med major Gunnar Nilsen, som hadde vært bortreist og som grov frem innbydelsen til NUFOC's landsmøte - den hadde kommet inn mens han var bortreist. NUFOC Øst har tidligere sendt inn et utvalg av konkrete spørsmål til FO, og noen av disse ble besvart i løpet av telefonsamtalen. Dette er s å viktige ting at vi gjerne vil komme tilbake til helt stringente formuleringer senere, men vi slår fast at FO har behandlet NUFOC's spørsmål - (!) at de e r interesserte i samarbeide og at vi kan offentlig-

gjøre avtalen om dette. Intet av samarbeidsavtalen er festet til papiret - ennå. Et av de mest interessante spørsmålene gjaldt om NUFOC kan regne med å motta oppdrag fra FO. Til dette ble det svart at man vil vurdere situasjonen fra sak til sak. Når det gjelder aksjoner fra FO's side - f.eks. laboratorieundersøkelser, så er det et spørsmål om penger, og FO's mandat - (det er som kjent snakk om "å berøre landets sikkerhet" her). Det er kort sagt her hos oss som i andre land - det offentlige har ikke penger til å drive UFO-forskning for.

Stensdegård minnet om dr. Hyneks svarbrev til oberst Sliper - hvor han bl.a. etterlyser en klar definisjon på hva som skal betraktes som en mulig fiendtlig handling.... (En "u-båt" i Sognefjorden? Store gjenstander som manøvrerer over Steinkjer") Hvorfor er det ene "fiendtlig" og det andre ikke??

Elbjørg har også reist spørsmålet om NUFOC kan regne med å motta rapporter fra FO, som FO har fått inn fra observatørene direkte, og svaret på dette ble gitt en stund etter landsmøtet. FO's svar var: J A !

Så vi har all grunn til å være fornøyde med resultatene hittil - og la oss ikke glemme at Elbjørg Fjeldberg har oppnådd disse praktisk talt helt alene, med sin fremragende innsats på dette punkt.

Samtidig med vårt landsmøte hadde UFO-Sverige et storstilt arrangement ved Köping, som visstnok pågikk både natt og dag, bl.a. ute i terrenget. Dette var et ledd i utdanningen av UFO-Sveriges feltforskere, hvor det svenske forsvaret deltok i rikt monn - f.eks. ved hjelp av fly med landingslys, fallskjermbluss osv... I denne forbindelse rettet SA, ved Asbjørg Kojen, et spørsmål til fru Fjeldberg - nemlig om NUFOC Øst hadde gått videre med tanken på en realistisk øvelse på Østlandet og i så fall om FO kunne tenkes å komme inn her. Det ble svart at en privatmann fra Kjeller er villig til å fly, men at et av problemene er mannskapsmangel hos NUFOC. Temaet ble diskutert, men noen endelig konklusjon foreligger ikke.

Etter fremvisningen av den danske TV-filmen, gikk man over til 2. møtedags hovedpost - DET NORDISKE MØTET.

Det er NUFOC, ved SA, som har unnfanget idéen om en delvis Skandinavisk integrering, og Stensdegård gjorde rede for arbeidet med disse planene hittil. Den brede oppslutning idéen har fått i våre naboland er meget stimulerende og det ser ut til å råde stor enighet om oppleggene. Stensdegård fremhevet spesielt vår allerede nære kontakt med UFO-Sverige, som i løpet av kort tid har oppnådd en rekke oppsiktsvekkende resultater, iverksatt og gjennomført med den største dyktighet av ordførende Thorvald Berthelsen.

Bl.a. var det Berthelsen som først foreslo at den fornemste oppgaven for et skandinavisk UFO-senter burde være å fore massemedia i de nordiske land med UFO-stoff, gjerne fra hele verden, på en systematisk måte, og samtidig i disse landene. Dette krever da arbeide i fellesskap på tre hovedplan: Innhenting av globalt materiale, internordisk kommunikasjon, og utsendelse av presse-meldinger.

Stenødegård la frem en del eksempler på hvordan dette kunne gjøres i praksis, og som på samme tid belyste visse problemer som sannsynligvis vil oppstå når man skal starte forhandlingene på det nordiske møtet.

En stor del av denne programposten kom til å dreie seg om de velkjente spørsmål omkring massemedias måte å omgås UFO-problemet på, myndigheter og publikum. F.eks. kom man inn på dette med latterliggjørelse, som i alle fall tidligere var et stort problem. F.eks. var Foss inne på tanken om å snu på flisa, og la ironiseringen bli kanalisert i riktig retning - dvs. mot vanvittige bortforklaringer og tragikomiske attityder til et problemkompleks som seriøse forskere og vitenskapsmenn langt fra finner morsomt. Foss var inne på muligheten i å bruke dyktige skuespillere til å parodierte visse sider av saken. Elbjørg nevnte Espevær som et godt eksempel, hvor en ellers fornuftig mann hadde foreslått den forklaringen at avtrykket var forårsaket av fugler som hadde gått i ring... (Vi vet jo at publikum ler av mindre enn dette..)

Hans Kr. Moe hadde et interessant innlegg etter denne diskusjonen. Han mente at pressemeldinger kan være det forløsende ord i denne sammenheng. 80% av alle pressemeldinger som blir sendt ut går rett i papirkurven, så han, og halvparten av de som tas inn blir skrevet akkurat slik som avisen får den. Journalistene er for opptatte til at de kan/vil samle inn stoff selv, og det vi kan gjøre for å få avisene på vår side er at vi sender pressemeldinger vedr. emner som er lite kjent. (jmf. f.eks. amerikansk show med lokale størrelser - de informerte ler, mens vi forstår ingen ting av det.) Kort sagt, folk er ikke så orientert om UFO-problemet at de uten videre ville finne-satiriske fremførelser av skuespillere som noe morsomt. Når det gjelder Espevær f.eks. - kunne en skets kanskje lykkes, fordi at her var publikum på forhånd godt informert om forholdet gjennom avisene.

Vi må bli kjent gjennom avisene, mente Moe, og det blir vi kun ved hjelp av nettopp pressemeldinger. Etter å ha sendt ut 50 pressemeldinger - først da kan vi gjøre oss håp om å få inn en, sa han.

Stenødegård pekte på at dette med pressemeldinger jo nettopp er en av nøkkeloppgavene til det påtenkte skandinaviske UFO-senteret. Han poengterte videre at iflg. seriøse kilder skal det ikke være noe enkelt subjekt som opp i gjennom årene har fått så mye spalteplass som UFO-problemet, men likevel uten at massene reagerer normalt på saken. Stenødegård mente at årsakene til dette er å finne i visse samfunnsforhold.

Moe lurte på om NUFOC's hovedbidrag til den nordiske integreringen kanskje kunne bli akkurat arbeidet med pressemeldinger, mao at NUFOC påtok seg denne funksjonen for hele Norden.

Hans Aass fortalte at han i det siste har bearbeidet Agderposten med tanke på å få opprettet en fast UFO-spalte i hvert lørdagsnummer.

Moe tilrådet at denne muligheten måtte gripes med begge hender! Etter en diskusjon om disse forhold lot Moe en liten bombe falle. Han spurte om noen var oppmerksom på at det finnes en UFO-spalte i et av våre tegneseriehefter... Ingen lot til å kjenne til

dette, og Moe fortalte at heftet er: "SUPERMANN" (tidligere "stålmannen") ! Han spurte videre om NUFOC noen gang hadde fått henvendelser fra dette bladet, hvilket vi ikke har. Dermed kunne Moe understreke sitt poeng - nemlig at man ikke er oppmerksomme på vår eksistens i tilbøyelig grad, vi jobber i et vacuum ennå.

- - - - -

Laboratorieundersøkelser ble også gjort til tema på 2. møtedag, og det hovedpoeng som til slutt kom frem var at det finnes flere yrkesforskere som er tilstrekkelig interesserte i UFO-problemet, men de har ikke midler til den innsatsen som ville kreves av fullstendige undersøkelser. Det er her snakk om hundretusener av kroner. Noe tilsvarende gjelder forsvaret - og vi er tilbake ved utgangspunktet: UFO-problemet er ikke prioritert av de bevillende myndighetene, og institusjoner som f.eks. universitetene vet ennå alt for lite om den aktuelle situasjonen, slik at de unnlater å komme med påtrykk.

Vi står da tilbake på grunnplanet: Politikerne velges av folket, og blant den tenkende del av befolkningen må det dannes en opinion med krav om offisiell innsats på dette området. Som kjent har UFO-Sverige lenge gjort dette til sitt hovedtema - det første mål for virksomheten.

- - - - -

Mot slutten hadde Anthun et innslag om selve formene for landsmøtet. Han poengterte dette med overholdelse av faste tider - såvel begynnelse som slutt - tvinge de viktigste programpostene igjennom innen fastsatte rammer osv... Han mente også at det var meget viktig å legge tidspunktet for landsmøtene til august.

Til disse synspunktene vil vi her og nå bare ta med noen få kommentarer, men selvsagt ta alt med i betraktningen ved planleggingen av neste års landsmøte:

I fjor var det forsøkt oppsatt spesielle tidsrammer - dette var sgar gjort særdeles grundig. Det er bare det å bemerke at det har vist seg meget, meget vanskelig å gjennomføre slike skjemaer i praksis, fordi ingen på forhånd vet hvor lang tid et emne tar. Landsmøtet er ikke det samme som landsstyret. Det første er ment som en anledning til å komme sammen for å DISKUTERE med sikte på å BELYSE, mens det andre skal fatte vedtak i klart formulerte spørsmålsstillinger, som man på forhånd er enige om skal

avgjøres. Etter vår oppfatning er det nettopp med den formen landsmøtet nå har at vi kommer lengst mulig. Altså: I løpet av et år vil situasjoner oppstå, som merker seg ut ved sin aktualitet. Disse velges så ut og blir satt opp som poster på programmet til landsmøtet. På landsmøtet blir postene gjennomdiskutert. Enn av dem kan man bli enige om - det er f.eks. snakk om rent praktiske anliggende - andre kvalifiserer seg i løpet av disse diskusjonene til en endelig avgjørelse hos landsstyret.

Vi tror også det kan være riktig å vente noen minutter med å starte behandlingen av et viktig emne, dersom en eller flere nøkkelpersoner ennå ikke er kommet. (Det er vel unntaket snarere enn

regelen, at samtlige møtedeltakere er på plass på klokkeslettet, men selvsagt skal vi alle betrebe oss på å følge de oppsatte skjemaer.)

Når møtet denne gangen ble lagt til september og ikke august, er det tidligere gjort nøye rede for de tvingende grunnene til dette.

Erik Fjeldberg spurte om det har vært overveiet at andre avdelinger tar seg av arrangementen av landsmøtet, og denne muligheten kan vi jo da ha i tankene fremover til neste høst.

Arne Foss var også inne på dette med å kjøre programmene igjennom innenfor visse tidsrom, samt at man leste opp en protokoll til slutt.

Til sist vil vi gjerne si at intern-avisen vel foreløpig kan tjene som en slik protokoll (i og med landsmøtets behandlende og ikke besluttende funksjon) men at også dette kan vurderes til neste møte. (Vi minner også gjerne om at f.eks. det nordiske møtet naturligvis vil bli lagt opp etter andre prinsipper enn landsmøtet, noe som altså henger sammen med møtenes funksjon og hensikt.)

Vi vil gjerne forsøke å oppsummere de nå bearbeidede inntrykk fra landsmøtet 1977 slik:

1. Vi mener det er grunn til å være imponert over hvor langt NUFOC i dag er kommet på en rekke områder - f.eks. hvor fast og sikkert organisasjonen nå er sammmentømret - forholdet mellom utviklingsskritt og organisasjonsmessig dekning for slike skritt - deltakernes innsikt i disse strukturene osv...
2. Vi mener det er grunn til å være tilfreds med fremmøteprosenten, når vi tar alle forhold i betraktning.
3. Den brede e n i g h e t innen en såvidt stor gruppering synes ganske enestående i sammenligning med andre.
4. Vi ser at alle arbeider aktivt, effektivt, planmessig og - ikke minst - alle disse forskjellige aktivitetene foregår imponerende synkronisert med NUFOC's struktur, slik at alle trekker i samme retning hele tiden, med totale resultater av stadig større omfang. Etter vår oppfatning er dette selve vår livsnærve, og det er hovedgrunnen til at vi har kjørt så hardt og enerverende på ORGANISASJON hittil. Og - NB - etter hvert som NUFOC's struktur virker mer og mer av seg selv kan vi slappe mer og mer av på de organisatoriske krav.

Vi mener at de oppsatte poster på dagsordenen ble ganske grundig gjennomliskutert i løpet av de to dagene, og at kun OPPFØLGELSEN står igjen - akkurat som i fjor.

Følgende konkrete ting ble formelt vedtatt allerede på møtet:

- 1) Abonnementet på avisen skal gå inn i tilknytningsgebyret
- 2) Det klart formulerte forslaget fra Odd Gunnar Røed skal legges frem for Landsstyret til avgjørelse.
- 3) Det mer radikale og omfattendeforslaget fra NUFOC Øst i sin

helhet, skal vurderes konkret og evt. fremmes for Landsstyret.

- 4) Saken om rapportrutinene skal forelegges Kalvik og Rapport-sentralen - deretter enten avgjøres på bakgrunn av enighet, eller fremmes for Landsstyret.

Vi følger nå opp disse sakene ved å legge dem til rette for ovennevnte behandling, i tur og orden.

Dette ble et ualminnelig langt møtereferat, men vi kom til at det gjelder såvidt betydningsfulle saker at det skulle være grunn til å gi en så omfattende omtale av de i den interne avisen. Dermed har vi alle en oversikt som vi kan bruke i tiden fremover, når sakene skal sluttbehandles.

Dermed står det i denne omgang bare igjen å takke samtlige av deltakerne for fremmøtet, og en spesiell takk rettes til hver enkelt bidragsyter til diskusjon og saksbehandling på møtet.

Små detaljer vil alltid henge igjen i luften. Men hovedsaken for oss alle må være det faktum at landsmøtet på en ypperlig måte gir anledning til å komme sammen og få GJENNOMDISKUTERT tingene - få belyst dem fra alle store og små sider. Da er det så mye lettere å gå videre med arbeidet i sin helhet, når hver enkelt av oss er tilbake til sine respektive frontavsnitt for der å gjenoppta det arbeidet som landsmøtet diskuterer.

APPENDIX TIL REFERATET

Med hensyn til det sentrale spørsmål om en sammenslåing av UFO Forum og Rapportnytt, vil vi gjerne få meddele:

Som sentraladministrasjon og utgivere av UFO Forum er vi villige til å gå med på forslaget om en sammenslåing, så sant følgende forutsetning er til stede, eller kan innfries:

- A) Flertall for at en sammenslåing er best for tidsskriftene.
- B) At Odd Bjørn Rørendal (seksjonsleder NUFOC SØR) er villig til å påta seg det fordoblede trykkearbeidet - (alternativt at VEST påtar seg å gjøre dette like billig som Rørendal trykker i dag.)
- C) At Kalvik fortsatt gjør den rapportmessige del av bladet komplett i stand, slik som nå.

Vi tror nok at en sammenslåing tross alt skulle være praktisk mulig, sogar uten for store problemer, og vi vil som sagt gå med på idéen, forutsatt at ovenstående forutsetninger blir erklært innfridd.

K S